

Список використаних джерел

1. Василенко В.О. Антикризисное управління підприємством: Навчальний посібник /В.О. Василенко. - К.: ЦУЛ, 2003-428с.
2. Кремень В.Г. Філософія управління: Підруч. для студ. вищ. навч. закл./ В.Г. Кремень, С.М. Пазиніч, О.С. Порномарьов. - К.: Знання України, 2007.-360с.
3. Репин В.В. Бизнес-процессыкомпани: построение, анализ, регламентация/ В.В. Репин. – М.: РИАСтандарты и качество, 2007.-240с.
4. Цимбалюк І.М. Психологія управління: Навч. посіб. /І.М.Цимбалюк. - К.,: ВД Професіонал, 2008.-624с.

Панасюк Леся Олександрівна,

студентка спеціальності 7.04010601 «Екологія, охорона навколишнього середовища» інституту Агротехнологій Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський. Науковий керівник: к.е.н., доцент Мушеник І.М.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ ТА ВИЩОЮ ОСВІТОЮ

Сучасні підходи до освітньої діяльності в Україні визначені Законами України, "Про дошкільну освіту", "Про освіту", "Про загальну середню освіту", "Про вищу освіту", що прийняті Верховною Радою України, а також урядовою постановою "Про перехід загальноосвітніх навчальних закладів України на новий зміст, структуру і 12-річний термін навчання".

У наш час вища освіта посідає важливе місце у житті багатьох людей. Вона допомагає досягти поставлених перед людиною цілей у житті, а також реалізуватися у ньому. В Україні вища освіта має багато проблем і негараздів, тому вивчення проблеми освіти у нашій країні є одним з першочергових завдань. Реалізація державних зобов'язань України у зв'язку з її приєднанням до Болонського процесу актуалізує необхідність розробки нової системи спільнодержавного контролю та оцінки якості діяльності вищих навчальних закладів, критеріїв їх оцінювання для застосування у публічному моніторингу. Причому, як підкреслює міністр освіти і науки України, "ці критерії мають бути не надумані та бутафорні, а суголосні загальноприйнятим тенденціям і нормам міжнародного оцінювання, які справді визначали б якість і рівень освіти та науки у ВНЗ, давали б оцінку його культурній та просвітницькій діяльності.

Державне управління будь-яким процесом будується на оцінці ситуації результатів управлінських дій і рішень. Проблеми управління вищою освітою певною мірою висвітлюються у працях з державного управління Т. Лукиною, С. Майбородою, В. Огаренком, з філософії та педагогіки -- В. Андрущенко, І. Булах, І. Вакарчуком, В. Вікторовим, Д. Дзвінчуком, О. Ляшенком, О. Мегцаніновим, С. Ніколаском, та ін. Прикритим і парадоксальним є те, що нині управління в інших галузях за своїми типологічними характеристиками є управлінням якістю, а у вищій школі все ще панує перевірка засвоєння знань і оволодіння навичками. Бракує системних наукових досліджень і розробок у галузі державного управління з цієї актуальної проблеми. У таких умовах розвиток вищої освіти є складним і сповненим протиріч. Зокрема якість вищої освіти характеризується:

- парадоксом між вибухом і розпиленням попиту, а також безробіттям серед численних груп дипломованих спеціалістів;
- протиріччям між прагненням до рівності та справедливості і фінансовим обмеженням масовості вищої освіти;
- конфліктом між етичними та моральними вимогами і зловживаннями знаннями і відкриттями тощо.

Дослідники зауважують такі проблеми: нестабільність системи ддержавного управління, сфери досліджень та розробок; відсутність чіткої мети та завдань, низький ступінь взаємодії центральної та регіональної влади, відсутність механізмів рівноправної участі освіти, науки, промисловості та бізнесу у реалізації інноваційної політики. Поступ країни на шляху досягнення цілей Болонського процесу передбачає вивчення досвіду розроблення моделей якості вищої освіти різних країн. Для прикладу, система оцінювання якості вищої освіти Голландії будується на таких показниках діяльності ВНЗ: індивідуальний рівень знань випускників; студентського потоку в цілому; потенціал студентів, прийнятих на перший курс; професорсько-викладацький склад; організація освіти; удосконалення освіти. К. Ішикава, один з провідних фахівців світу (серед небагатьох) у галузі оцінки якості освіти, виокремлює такі показники якості освітнього процесу у вищій школі: особистість викладача і студента, якість навчальних матеріалів, методи навчання, форми контролю управління навчальним процесом, засоби навчання, соціальне, економічне, технологічне, політичне середовище. Говорячи про реформування освіти України, можна зробити висновок, що вона може бути успішною, якщо використовувати три джерела знань: адміністративну статистику, соціологічні дослідження й експертний аналіз. "Дані, узяті з цих джерел знань, дають можливість отримати точні, аргументовані, максимально "об'єктивовані" знання як для узагальнених теоретичних висновків, так і для практики управління й регулювання соціальних процесів і ситуацій у сфері освіти"

Список використаних джерел

1. Вакарчук І.О. Вища школа: Науково - практичне видання / І.О. Вакарчук, В.Д. Шинкарук, К.М.Левківський.// - 6-те вид. - К.: Товариство "Знання" України, КОО, 2008. – С 77-79.
2. Лігоцький А.О. Методи і засоби вирішення завдань проектування освітніх систем нового типу/ А.О. Лігоцький // Навч.-метод. посібник /Нац. акад. внутріш. справ України. - К., 1997.- С 39-40.
3. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України// А.М. Алексюк – К.: Либідь, 1998. – С.136-140.